

PHILANG

november 2000, nr.11

Kus asub Treffneri haud? *huvijuht teadis õiget vastust*

Hugo Treffneri haud, taustaks viltused kuurid, ühel päiksepaistelisel oktoobripäeval. Suur ämbritäis puulehti sai Treffneri lähenevaks aastapäevaks hault koristatud.

Jooksime arvestuste nädala reedel, päeval enne vaheaega diktofoniga mööda koolimaja ringi ning küsisime rahvalt, kas nad teavad, millisel kalmistul puhkab Hugo Treffner.

Ükski õpilane korrektset vastust anda ei suutnud, õpetajatega oli lugu praktiliselt sama lootusetu. See aga ei tähenda veel nahaalset huvipuudust, sest praktiliselt kõik küsitatud tahtsid teada, et kuhu ta siis lõpuks ikkagi maetud on. Oleks seda neile kunagi aktusel või ajalootunnis mainitud, poleks kindlasti olukord nii trööstitu olnud. Kahjuks ei sattunud meie teele ühtegi 11e klassi õpilast, sest neid oli Age Salo suu läbi Treffneri hauapaiga asukohast teavitatud ning nad oleksid kindlasti osanud kompetentselt vastata. Sün on mõned lindile jäänud vastused:

- kalmistul
- Puiestee tänaval
- Uue-Jaani kalmistul
- kremateeritud on hoopis
- seal taga nukas
- Puiestee tänaval, Raadil?
- ei tea
- Raadil äkki?
- Ei, Ah?, Kes?
- Kas Treffner on surnud vä?
- Puiestee tänaval, vasakut kätt lähed ja kuskil nurgas
- Tartus kuskil
- Metsakalmistul, kohe kui sisse astud all paremas nurgas
- Koidula ja Lutsu vahel
- Kas Saksamaal ei olnud või?
- Hugo ei olegi surnud - ta elab meie hingedes

küsitlus jätkub lk. 9

Selles lehes

mobiiltelefonid -
nuhtlus koolis
lk.4

intervjuud:
õpilane Tanel Külaots ja
õpetaja Anne Laius
lk.6,7

rebastelehekülg:
rebased märtriks?
lk.8

eksamihirmu ei ole
vaja karta
lk.10

maalingud HTG seintel:
kunstniku seletud,
Priidu Beieri hinnang
lk.11

Tuuluta mu tuba

26.-28. oktoobrini toimus Tartus Miina Härma Gümnaasiumis ülevabariigilise Kooliajalehtede Tugikeskuse (KATK) koolilehtede kokkutulek, kust võtsid osa ka meie kooli õpilased. Ürituse käigus anti välja ajaleht "Niru", mis koosnes toimetuste-võistkondade kirjutatud lugudest. Siinkohal trükime ära ka Maris Puide ja Kadri Krooni kirjutise "Tuuluta mu tuba", mis sai olemuslugude seas esimese koha:

Rahapuudus pole nüüdsest enam probleem - leidub inimesi, kes on nõus teid toetama vähemalt 100 krooniga, tuleb vaid jalutada tema koeraga...

jätkub lk. 2

Treffnerist – lihtsalt õpimasin?

Kella helin märgib kaheksanda tunni lõppu. Lapsed lähevad siis kõik koju. Tegelikult ei lähe, küll suundutakse tantsima, küll laulma. Jääb mulje, et ollakse hästi aktiivsed. Kuid see ongi mulje ja ainult neile, kes millegagi tegelevad.

Miks ei korraldata ka midagi teiste jaoks, nendele, kes ei tee midagi või teevad midagi muud. Miks luuakse ainult endale? Nii muutuvad koolipäevad rutiinseks ja nagu iga rutiin, on ka see igav. Tõesti, toimus nn süülpäev. Kuid see ei kukkunud kõige paremini välja. Põhjuseid oli kindlasti mitu – ei leitud kodus punaseid rüüdeid, halb reklaam ja kindlasti viitsimatus asjas kaasa lüüa.

Viitsimatus on ka kindlasti selle rutiini tekke põhjuseid. Arvatakse, et las teised teevad, küll siis toimub midagi. Kuid, kes ikka nalja teeb kui mitte ise. On's treffnerist tõesti lihtsalt õpimasin, kes ei suuda ühtegi põnevat üritust välja pakkuda, ilma et õpetajad taga surgiksid (see on see, mis toimub peale kooli huviringides – seal on mängus rohkem õpetaja kui õpilaste initsiatiiv).

Kui koolipäevad on kõik viimseni ühesugused, siis milline jääb mälestus meie koolist? Hea see ei saa olema, sest kellele meeldiks mälestus Treffneri vaimust, kui see kujutab endast halli tompi, kus ei leidu mitte ühtegi kollast ega sinistki täpikest.

Nii siis treffneristid – teie olete need, kes endale mälestusi loovad – ärge jätke keskkooli aegu mustaks igavaks auguks teie elus!

Peatoimetaja

Piknik venis nagu Petseri rong

Rong, see sõitis tsuuh, tsuuh, tsuuh Jürgenstein oli grupijuht...

Sügisene piknik tundus niivõrd mõnus ja tore, et mõned õpilased ja õpetajadki avaldasid soovi seda üritust talvel või kevadel korrata. Eriti veel siis, kui minna rongiga ja Tartust kaugemale.

Parim olemuslugu: Tuuluta mu tuba

algus esilehel

Kes meist poleks kuulnud legende, et eestlane on "kuri putukas". Nii kui talle ligi astud, on garanteeritud, et oma peast ilma jääd (ta lihtsalt hammustab selle ära).

Kontrollimaks seda fakti, otsustasime teha lihtsa eksperimendi: esitlesime end müügiagentidena väljamõeldud AS-st "Koduhaldjas" ning pakkusime järgmisi teenuseid: tubade tuulutamine, vaipade kloppimine, akende ja nõude pesemine, prügi väljaviimine, koeraga jalutamine ja muud seesugused majapidamistööd. Et asi rohkem huvi pakuks, luuletasime teenusele järgmised hinnad: kord nädalas 100.-EEK, kaks korda nädalas 160.-EEK, seda teenuse mahust ning elamispinna suurusel sõltumata.

Oma eksperimendi viisime läbi Tartu linnas Rüütli tänaval. Esimeseks ohvriks osutus kurva ja vaevatud näoga Mammi. Kuigi talle tundus hind soodne ning eriti meeldis talle mõte koeraga jalutamisest, siiski ta keeldus, sõnades: "Mina olen nii vana, mina ei osta enam midagi."

Keeletud-meeletud Mammi sõnadest, proovisime õnne neiuga Tallinnast, kes oleks nagu puuga pähe saanud, kuulates meie odavatest hindadest. Talle teadaoleva informatsiooni põhjal pakuvad teised firmad samalad seid teenuseid kõrgema hinnaga. Ainukesena valmistas meie pettumust keskealine mees, kes lidus selg ees minema, ise küsides: "Miste tahate?"

Viimasena võtsime orbiiti portfelli, kes lohistas enda järel professori välimusega vanemat meesterahvast. Portfell keeldus küsimustele vastamast, see-eest oleks portfelli omanik meile

AS "Koduhaldjas" teenistujad Saima ja Leida on iga kell valmis mõõduka tasu eest tuulutama teie tube.

kasvõi kohe oma tolmuimeja usaldanud. Oma uurimusega suutsime vähemalt iseendale tõestada, et ei maksa uskuda alusetuid süüdistusi eestlase aadressil. Või oli see lihtsalt juhus, et me "tõelise eestlasega" kokku ei puutunud?

Kadri Kroon, Maris Puide

Toimetus: Mirjam Veermäe, Hanne-Stella Säre, Lennart Peep, Maris Puide, Kadri Kroon, Sander Haugas, Erki Hõbe, Tea Narusberg, Kristina Treiman, Kristel Uihoaed

Peatoimetaja: Mirjam Veermäe
Küljendaja: Käty Kask
Juhendaja: Age Salo

MILANG
HT

Idamaad meie ukse all

Novembrikuu kultuurisündmus number üks on Tartus Sri Lanka kultuuri tutvustav festival. Räägitakse saareriigi usundist ja traditsioonidest, muusikast, näitamata ei jäeta ka tantsu. Ürituse kava oli stendil igäühele vaatamiseks välja pandud.

Teisipäeval, 7. novembril toimus TÜ Ajaloo Muuseumis loeng Sri Lanka saare ajaloo kohta.

Kultuur on seal juba väga vana. Algselt oli see Indiast sõltumatu, kuid vallutuste tagajärjel on traditsioonid väga palju muutunud ja igalt poolt (eriti Indiast) mõjutusi saanud.

Algselt elas saarel kaks hõimu – üakkad (deemonite kummardajad) ja nagad (päikesekummardajad). Hiljem vallutas saare Videre, kes tuli Indiast. Rahva nimeks sai tõlkes “lõvi rahvas” (sinhalad). Valitsevaks usundiks muutus budism, mis seniajani on seal kõige tähtsam usund.

Sri Lanka kroonikaid ei saa eriti usaldada, sest neid kirjutasi buddha mungad (bali keeles). Nimelt ei peetud tõest just eriti kindlalt kinni, vaid ajaloo hulka segati ka paras annus budistlikust ainekust võetud sündmusi.

Keskajal käisid riigis mitmed kodusõjad ning seetõttu vahetas pealinn tihti oma asukohta (algselt Anuradhapura, lõpuks Kandy).

1505. aastal randusid saarele hollandlased ja umbes samal ajal ka portugallased, ajades taga rikkusi – vürtse, kalliskive, elevantiluu ja värvaineid. Sellest ajast on keelde jäänud mitmeid hollandi- ja portugalikeelseid sõnu. Muide, sõnad “oja”, “saapad” ja “tabama” on meie ja nende keeles sama tähendusega.

Paar sajandit hiljem tulid aga inglased, kes saare iseseisvusele lõpu tegid. Sri Lanka (tollane Tseilon) vabanes koloniaalvõimu alt alles XX sajandi keskpaiku. Muistne kuningavõim asendus kapitalistliku elukorraldusega.

Lõunaosas esineb tänapäevalgi rahunusi, mida põhjustavad radikaalselt reformimeelsed hindud, kes soovivad igas eluvaldkonnas uuendusi.

Kirjanduses on olnud alati India

Sri Lanka ajalugu ja kultuuri tutvustava loenguga esines muusikaõppejõud professor Ranjith Fernando.

mõjusid. Indias on teatud reeglid, mida raamat peab järgima ning Sri Lankas on need lihtsalt üle võetud. Muusika, nagu kõik muugi, on india mõjutustega. Noored hindavad rohkem “popmuusikat” kui folki. Nii imelik kui see ka pole, nimed “The Beatles” ja “The Rolling Stones” ei pruugi neile midagi öelda. Viljeldakse kohalikku poppi. Rahvamuusikas keelpillid puuduvad, on ainult trummid (tabla) ja flööt. Vanasti oli muusika ja tants ainult kõrgseltskonna pärusmaa, lihtrahvas sai seda ainult eemalt nuusutada.

Saime aru, et Sri Lanka on tegelikult väga mahajäänud riik, kuid eksotilisi kultuuri- ja looduselamusi pakub ta põhjamaalasele kindlasti.

Post scriptum: esineja diktsioon ja aktsent olid üsnagi halvad, autorid ei vastuta nimede õigekirja eest.

Kristina Treiman, Lennart Peep

Mida läinutel on öelda olijatele

Koolileht saatis Treffneri vilistlastele ühe sõbraliku küsimuse. Vastustest peaks kasu saama kogu praegune õpilaskond. Kas nii ka on, otsustage ise. Igatahes küsimus oli järgmine: kuidas Treffneris ellu jääda? Vastuseid tuli vähe, aga erinevaid.

Seoses asjaoluga, et enamik reageerinuid õppis veel poolpõlenud ja remonitumata koolimajas, juhtisid paljud soovitusd tähelepanu just kukkuvale krohvile ja kärssavatele juhtmetele. Meil neid muresid õnneks pole, aga kuna kahjurõõm on see kõige suurem rõõm, siis on päris mõnus lugeda teiste hirmudest.

Tarmo soovitab: Tuleb hoida sidemeid kooli ja Jaani kiriku vahel, vastasel juhul kukuvad mõlemad lihtsalt kokku.

Evelin pakub: Vältige Jaani kiriku poolset tiiba :)

Tuleb heaks läbisaamiseks omandada elementaarne arusaam klassiõdedest/vendadest.

Lauri lisab: ..., sest õige Treffneri kooli õpilane teab mis asi on viisakus ja oskab seda ka vajalikel hetkedel kasutada.

Kõigi vastanute ühine mõte: Seltsimees Al Kolholilga [Äll Kohol] ei maksa sõbruneda, pidi teine murdja olema.

Toimub Treffneri aastapäevaball

2. detsembril algusega kell 19.00 koolimajas aastapäevaball. Balli pääsmeid saab alates 20. novembrist osta huvijuhil Uve Saare käest.

20.-25. novembrini on pileti hind 30 krooni, 27. novembrist 2. detsembrini maksab üks pääse 40 krooni.

Vilistlastele maksab pilet eelmüügist 60 ja kohapeal 80 krooni. Neid saab osta kooli kantseleist.

Rahvuste integratsioon HTG moodi

HTG-s õppimine võib meile tunduda raskena, kuid teadke, et kellelgi on olnud raskem. Meie kooli kõigis erisuundadega aineklassides on õpilasi, kes ei ole eestlased ja kelle kodune keel on vene keel. Miilang palus neil vastata mõnele küsimusele:

1. Miks tulid eesti kooli ja miks just HTG-sse?
2. Kas sul on rohkem sõpru eestlaste või venelaste seas?
3. Mis on koolis õppimisel raskusi põhjustanud?
4. Kas sa teistele soovitaksid sama rada käia?

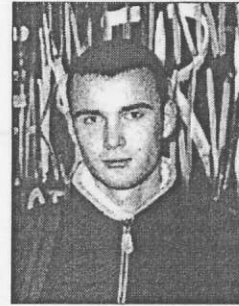
Tatjana

humanitaar-
klassist

Jevgeni

reaalklassist

Deniss

loodusklassist

1: Eesti kooli tulin sellepärast, et mul on plaanis Tartu Ülikooli astuda. Seal aga toimub õppimine eesti keeles, seega otsustasin teha selle sammu gümnaasiumis. HTG-sse tulin kuna olin kuulnud, et see parim Tartu kool pakub õpilastele suuri võimalusi.

2: Käisin eesti lasteaias. Lapsest saati on mul enamus sõpru olnud eestlased.

3: Eesti koolis tekitas raskusi eelkõige see, et ma ei suutnud end väljendada: oma mõtteid ja arvamust, seega olin tunnis vaikne, mis oli minu jaoks täiesti harjumatu ning see häiris mind väga.

4: Loomulikult! Minu arust on see väga tore, saab vahetada ümbruskonda, saada uusi sõpru ning saab ka hirmust üle.

1: Ülikooli on pärast eesti kooli lõpetamist kergem astuda. HTG aga pakub palju võimalusi.

2: Enamus sõpru on venelased.

3: Peamiselt keeleoskus. Algul oli sõnavara ja suhtlemisega probleeme.

4: Soovitan küll.

1: Mulle anti võimalus eesti kooli proovida ning mul oli kogu aeg taganemisvõimalus. HTG tundus lihtsalt hea koolina.

2: Venelaste seas on rohkem sõpru.

3: Algul oli kõik raske, aga see möödus.

4: See on igaühe enda otsustada. Loomulikult soovitaksin, kuid kindlasti tuleb järgida oma sisetunnet.

Kommentaariid teema kohta:

Olga Kornilova: "Vene keele tundidest on vene keelt emakeelena kõnelevad õpilased vabastatud, kuid arvestuse peavad nad süsiki sooritama."

Õpetaja Kornilova kommenteerib oma tütre õpinguid Treffneris: "Alguses oli raske. Eriti ajaloo ja geograafia õppimine. Vene keele tunni ajal käis tütar eesti keelt õppimas. Ta tegi kõvasti lisatööd, kirjutas kirjandi eesti keeles ja sai 8 palli."

Aime Punga: "Mina näen ainult hindeid ja hinnete poolest on muus trahvusest õpilased keskmised, jõuavad hästi edasi. Eelmisel kevadel tegid Deniss ja Jevgeni ära gümnaasiumi lõpukirjandi. Hinded olid korralikud.

Eksamiks õppisid nad Õppekeskuse juures vene koolidele mõeldud programmi järgi."

Treffnerist on mobiilne

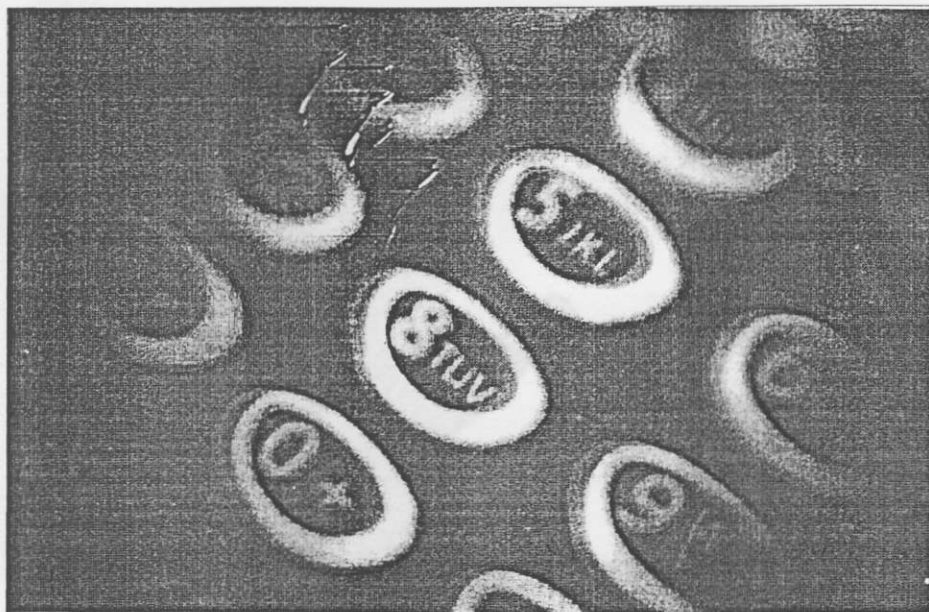

FOTO: Katy Kask

Mõnikord võib mobiiltelefoni näppimine tunnist põnevamgi olla, ent siiski ei tohiks unustada, et see pole eetilise. Kui muidu ei saa, siis võiks telefonil vähemalt hääle maha võtta.

Käib tund. Õpetaja seletab klassi ees midagi. Õpilased kirjutavad konspekti, vestlevad, vahivad niisama... Äkki kostub kaks üsna valju piiksatust. Kellelegi saabus SMS-lühisõnum. Kui praegu ringi vaadata, võib näha paari tulipunast näolappi ja paari kogu, kes kõht kõveras laua all naeravad, kui õpetaja mobiiliomanikke keskkooli-õpilased-lülitavad-oma-telefoni-tunni-ajaks-välja stiilis kõnega noomib.

HTG on tuntud eelkõige tolerantse koolina. Üldiselt suhtutakse tunni ajal mobiiltelefonide tirisemisse ka tolerantset, peaasi, et helistajale kürest ära öeldakse, mul on tund ja ma praegu ei saa rääkida.

Paljud õpilased lülitavad oma telefoni tunni ajaks välja. Osad omavad kõneposti. Osad keeravad heli maha jne. Inimeste mälu on aga teadagi mõnikord veidi korrast ära ja/või on pea muid mõtteid täis ning ununeb telefon välja lülitada. Kui siis peaks keegi tunni ajal helistama võib õpetajalt üldiselt oodata ainult ninakirtsutust või tigedat pilku. Juhtub ka, et õpetaja teeb mõne "vaimuka" märkuse või ei reageeri hoopis.

Õpilaste väitel õpetajad ei hooli, raagi kas või terve tund sõbraga. Reaalsuses häirib küll ja häirib ka klassikaaslast (nü et võtke arvesse).

Õpilased ise suhtuvad sellesse probleemi järgmiselt.

- Mind ei häiri
- Ei huvita
- Muusika minu kõrvadele
- Võib taluda, kui asi väga tihti ei kordu
- Ei ole kompetentne kommenteerima
- Ilgelt nõme
- Lasteaad
- Las eputavad aga jne.

Kui mobiilid tunni ajal häält tegema kipuvad, pidi see näitama õpilase matslikust ja õpetaja tööst mitte hoolimist. S.Freud elas ajal, mil mobiile veel ei olnud, nü et tema kommentaari ei oska sünnkohal tuua.

Kuid miks ikkagi ei lülitata mobiiltelefone välja? Paljudel on mingisugune küre periood. Mõni unustas. Mõni testib/ärritab õpetajat. Mõnel tuleb tunni jooksul 7 kõnet ja mõnele neist tahaks ikka vastata ka. Ei olevat tahtmist pead kotti toppida ja lollu mängida. Mõni tahab eputada...

Ettepanekud:

- Sildid ules
- Ära keelata ei tuleks, kuid meeldetuletust oleks vaja
- Kui ruttu rääkida, võib andestada
- Igauks peab ise otsustama

Hanne-Stella Säre

Muusikud lavale

Statistika näitas, et suur osa Treffneri gümnaasiumi õpilastest oskab mõnda muusikariista mängida. Kuid vähestel on piisavalt julgust või pealehakkamist koolirahva ees esinemiseks.

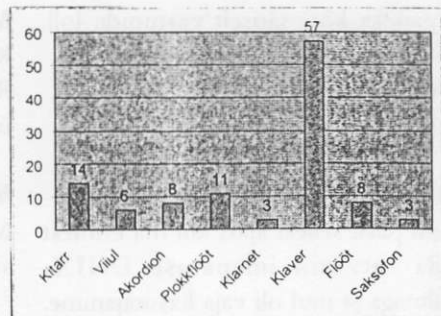
Näiteks selle aasta õpetajate päeva aktusel olid ainukesteks esinejateks Tartu Heino Elleri nimelise Muusikakooli õpilased. Väikestest apsakatest hoolimata ei saa nende pihta teravaid kriitika nooli pilduda, sest nad siiski astusid lavale.

Kui esinejate nappuse põhjuseks on hirm ja viitsimatus, siis võiksid pillimehed oma laiskusest üle saada ja julgust koguda ning oma oskusi ka kaasõpilastega jagada.

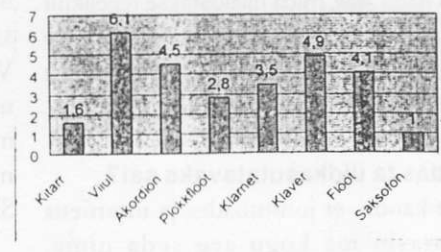
Kommenteerib Ülle Keenberg:

"Mina arvan, et üldjuhul on see hirm esinemise ees omavanustele. Tihtilugu on koolikaaslaste kriitika valusam, kui teiste. Paljudel on nü, et õpivad pilli küll, kuid esinemise ees on blokk. Seda on ka lauljate seas."

Küsimusele, kas oskate mõnda muusikariista mängida ja kui, siis kaua seda õppinud olete, vastas 100 õpilast.

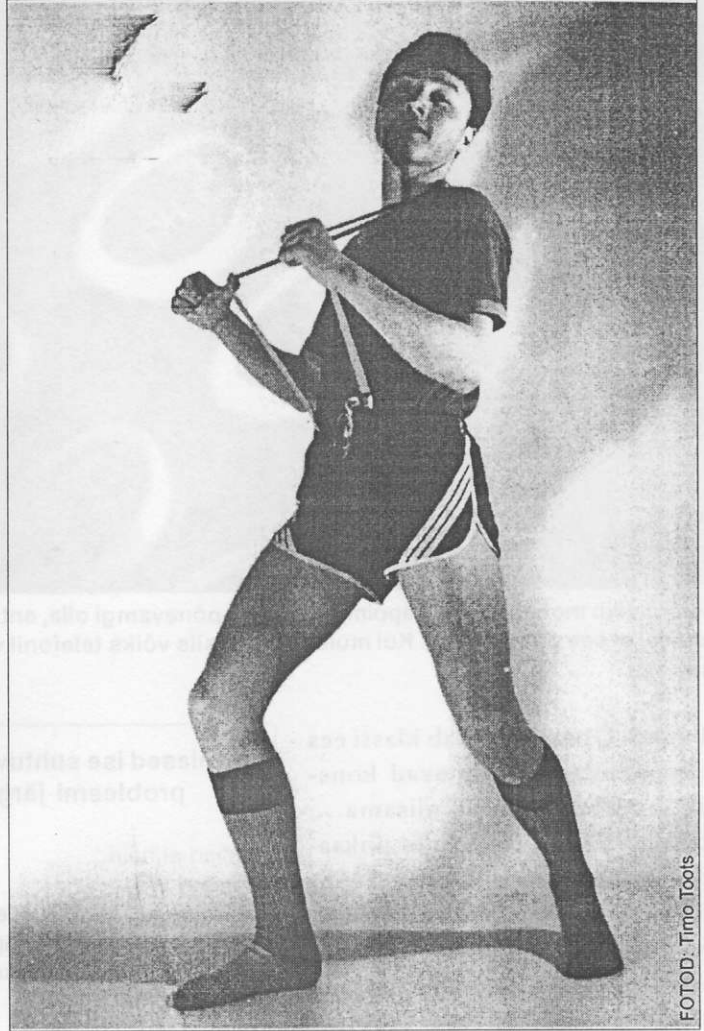

Õppimise aeg aastates (keskmiselt)

Mirjam Veermäe ja Kadri Tammur

Tanel Külaots - tundud ka *Mou*'na

FOTOD: Timo Toots

Iseloomusta ennast viie sõnaga

Tark, ilus, kvaliteetne, karm, seksikas.

Tee sama tänapäeva maailmaga

Ma paneks kõik täpselt vastupidi: loll, inetu, leebe, ebaseksikas.

(1 veel...)

Mis see oli? Aa, ebakvaliteetne.

Kust on pärit su hüüdnimi "*Mou*"?

See on pärit sellest ajast kui ma esimest korda tutvusin imepärase UNIX-maailmaga ja mul oli vaja kasutajanime. Ma olin prantsuse keele eriklassis ja me õppisime uusi sõnu ja siis oli seal ka selline sõna nagu *mou*, mida hääldatakse tegelikult *muu* ja see tähendab meesoost inimese kohta laisk. Mul oli lihtsalt kasutajatunnust vaja.

Kuidas ta üldkasutatavaks sai?

Selle kaudu, et jututubades ja internetis kasutasin ma kogu aeg seda nime. Alguses kasutati seda mõnitavalt minu vastu, pärast jäi lihtsalt külge.

On sul äkki mõni iidol?

Võib-olla Richard Starman. Tema on isik, kes pani aluse vabale tarkvarale.

Millest su elu peale tarkvara veel koosneb?

Rüüstvarast! Vasakpoolne mõtlemine ja ühiskonnale vastuhakk võib-olla.

Mis võiks olla su elu moto?

Ma ei oska öelda, võimalik, et midagi seoses proletaaride ja puritaanidega.

Millist raadiot sa kuulad?

Milline tobe küsimus! R2 loomulikult. Ma kavatsen endale raadiokaardi osta, siis saan ma raadiot läbi arvuti kuulata. Varem kuulasin ma Tartu Raadiot. Nii umbes seitsmendas klassis aga selline tore inimene nagu Koit Raudsepp pani mulle mõistuse pähe. Ja siis on veel Raul Saaremets, teda kuulan ma praegugi.

Mida kujutab endast "*Milang*"?

Milang on uus ja huvitav projekt, mille

on käima lükanud meie kooli noored ja mis on vastukaaluks tänapäeval massimeedias levivale ajuvähile. See on sõltumatu nädalaleht, mis hakkab ilmuma reedeti ning kajastab koolisündmusi, mis muidu maha vaikitakse.

Kes selle taga on?

Võib öelda nii, et 50% sellest projektist olen mina. See on lihtsalt üks järjekordne projekt, mis hakkab omama oma veebiportaali, nagu tänapäeval kombeks on. Põhiliselt hakkab ta kajastama sellist mahavaikitud kategooriat nagu klatš ja seltskonnakroonika. Sellepärast, et inimestel, st õpilastel, kes ei suhtle vastavate inimestega, on väga raske saada viimaseid uudiseid koolis toimuvast.

Milline oleks sinu sõnum inimestele?

Millest ma pean oluliseks, et rahvas teab? Jumala eest, ärge uskuge Microsofti pressiosakonda, see jutt, mis sealt välja tuleb on sama hea kui pullikaka!

Anne Laius - vilistlane tagasi HTG-s

Alates sellest õppeaastast üritab bioloogiat meile huvitavaks teha aktiivne ja elurõõmus Anne Laius.

Miks bioloogia?

“Õppisin I Keskkoolis realklassis ja arvasin, et füüsika ja matemaatika on naisele liiga äärmuslikud. Seega läksin inglise filoloogiasse – teine äärmus. Sellega polnud tol ajal midagi aga teha ja kuna lugesin palju populaarteaduslikku kirjandust, läksingi bioloogiasse. Ise olen rahul. Seda on kõige huvitavam õppida. Õppeaja teevad huvitavaks välis-ekspeditsioonid.”

Milline olite tudengina?

“Tartus elades ei olnud ma ühikas ja sellest elust olen ilma jäänud. Olime pidevalt välilaagrites. Tudengid ei olnud väga tuulepäised, aga ega selle pärast mõni pidu pidamata jäänud.”

Olete kogu elanud Tartus. Kas Tartu on kõige parem linn?

“Jah. Tallinn on liiga suur, näotu ja ilmetu. Tartus on piisavalt vaimsust. Minu meelest on Eestis ainult üks ülikool ja see on Tartu Ülikool. Siin on kõik vajalikud teaduskonnad olemas. Mujal neid kõiki pole, seega on nad küll kõrgkoolid, aga mitte ülikoolid.”

Kuidas sattusite meie kooli?

“Pakuti ja tulin. Rita Zobel ei tahtnud niipalju koormust. Ma arvan, et Tartus on kaks kooli, kus tasub õpetada – Miina Härma Gümnaasium ja Huga Treffneri Gümnaasium. Siin on ülimalt normaalne. Mõnus õhkkond ja piisavalt huvilised õpilased.”

Miks õpetajaks?

“Mu lapsepõlve unistus polnud saada õpetajaks. Õppisin hüdrobioloogiat ja peale kümnet aastat uurimistöid tulin õpetajaks, kuna ei saanud uuringutega jätkata. Tartus on kõige õigem hakata siis

Bioloogidele omase uudishimuga armastab ka Anne Laius reisida nii Eestis kui ka piiri taga.

õpetajaks. Olen nüüd kuus aastat MHG-s õpetaja olnud. Õpetaja amet on väga vaheldusrikas. Vahetuvad õpilased kui ka õpikud. Tuleb uusi programme. Kui ise tahad teha oma elu huvitavaks, siis saab õpetajana seda kõige rohkem teha.”

Tundides käivad pidevalt ringi kirjad. Teie õpilasi ei keela, miks?

“Need ei häiri mind väga. Arvan ka, et elementaarsete asjade ütlemine on ebaviisakas. Õpilane peaks ise teadma. Aga kui ta suudab kirjutada ja jälgida ühel ajal, siis pole hullu. Õnneks toimub see kirjade vahetamine vaikselt.”

Aga helisevad mobiiltelefonid tunnis?

“Lihtsal ebaviisakas. See on teistega mittearvestamine. Inimene peaks ise teadma, mida teeb, mida mitte. Mind isegi solvab see, kui teatris enne etendust palutakse mobiilid välja lülitada. Mina õpetan, mitte ei kasvata.”

Arvate, et kasvatus tuleb kodust?

“Kindlasti. Algklassides ka kindlasti suunatakse õpilasi.”

Mida soovitate närvilistele abiturientidele eksamipalaviku vastu?

“Mina võin rääkida oma ainst. Bioloogia eksam eeldab tugevat loogikat ja mõtlemist. Ise ma õppisin eksamielselt ja käisin kogu materjali läbi. Ei viitsinud kogu poolaasta õppida. Kuid tuleks siiski tasapisi õppida ja asi endale selgeks teha, enne eksamit peab siis lihtsalt tähtsamad asjad pähe õppima.”

Mida ütlete ülejäänud HTG õpilastele?

“Jätkake hea kooli maine ülalhoidmist!”

Kellele ketsupit, kellele räime - rebastele kõike kolm korda rohkem

Rebased märtriiks teha - parim moodus pingete maandamiseks

Eelmise perioodi viimane päev enne arvestusi oli üsna murettekitav: rebaste sodimisest markeritega kujunes massiline pingete maandamine.

Siiani tekitab see minus õudust, kui ma meenutan, kuidas kaks aastat tagasi kaks poissi mind kaenla alt kinni võttes radiaatori peale istuma tõstsid ja, kasutades tugevama õigust, minu meiki täiesti tundmatuseni muutsid. Vastu hakata polnud mõtet, sest mida rohkem vastu hakkad, seda hullemaks läheb. Samamoodi oli ka sel aastal.

See päev peaks rebaste jaoks tore olema. Kui ma aga tütarlaste WC- s juhuslikult kuulsin, kuidas üks neist nuuksus, teine ei julgenud WC- st väljuda ning kolmas tundis muret oma õrna näonaha pärast, jäi mul hoopis vastu- pidine mulje. Rebastekriitseldajad nooltsid isegi õpetajaid, kes rebastele tunde annavad, maia näoga. Kui oleks see nende teha olnud, ei oleks õpetajad pääsenud. Mis nad siis annavad rebastele tunde!

Oma osa sellest päevast said ka kahe vanema astme õpilased- ka neid soditi halastamatult veekindlate markeritega, või siis joosti nad pikali. See, mis sel päeval koolis toimus, oli puhas pingemaandus enne arvestusi.

Pimedusega löödud rebased said tunda kogunud treffneristide karmi kätt ja fantaasiat seente, ketsupi, odekoloni, räime ja muu kokkusegatu söömise näol.

Aga võib- olla korraldaks iga perioodi lõpus viimase õppepäeva sarnaseks? Teeks vahetustega: järgmiste arvestuste ajal enne jõule võtaks letti üheteistkümnendikud, kevadel vahetult enne lõpuksameid abiturientid ja olekski ring täis. Hoidke alt, rebased, jälle teie kord! Vähemalt on arvestuste- eelne stress maandatud ja hinded kõigil matriklis paremad. Või kuidas?

Maris Puide

Rebaste esimene rituaal Treffneris

20. septembril toimus HTG-s küm- nendike tutvumisõhtu, mille eesmärk oli "rebaseid" üksteisega paremini tutvavaks teha.

Pidu algas kell kuus. Läksin ka. Majja sisenenu pidi laskma lüüa oma käele templi ning enda külge kinnitada nime- sildi. Nii said kõik kohalolijad teada teiste nimed, mis kõik meelde ei jäänud.

Tutvumisõhtul tuli igal klassil valmis- tada stend, mida teistele eksponeeriti, lisaks rääkis keegi oma klassist midagi põnevat. Kõige üksikasjalikum tutvustusega sai korraldajate arvates hakkama 10b klass. Parimaks stendiks

osutus 10d ajalehtede väljalõigetest koostatud klassikaaslaste tulevikku ennustav kollaaž.

Järgnenud klassidevahelised võist- lused olid osalejate arvates kohati isegi ebameeldivad - esimese ülesandena pidi klass reas seistes end ühe nõõri abil ühendama. Teise võistlusülesande täitmisel saadi märjaks, sest tuli istudes veega täidetud kauss aja peale ühest rivi otsast teise toimetada.

Hilisem pidu kõigile treffneristidele oli päris lõbus. Mõned said tõesti üksteisega tutvavamaks.

Erki Hõbe

Helgi Tering, õpetaja, kelle tundi sisenesid rebaste- kriitseldajad:

"Ma olin šokeeri- tud! See oli vägivald rebaste isiksuse suhtes. Ületati piir nalja ja vägivald vahel."

Liisa Muuga, ÖOV president:

"Direktsioonile tundus see kõrval- vaatajana jöhker, kuna eelmine aasta olime me mitmes majas laiali ja see ei torganud nii silma. Sama- moodi oli ju ka eelmisel aastal, küll aga puudusid eelmisel aastal korralikud pesemistingimused."

Mida arvasid sellest kõigest rebased ise

Kristi, 10b: "Ei usu, et liiga tehti. See ongi ju selle päeva mõte."

Kadi, 10b: "Kes vastu hakkasid, said topelt. Mõnes mõttes oli lõbus."

Anneli, 10a: "Mõne suhtes oldi kohe päris jöhkrad, minu suhtes õnneks mitte."

Sõpruskool - uks maailma

HTG ei ole nii üksik, kui ta välja paistab. Meie koolil on olemas sidemed välismaailmaga sõpruskoolide näol.

Soome, Rootsi, Taani

Üks meie tähtsamatest sõpruskoolidest asub põhjanaabrite soomlaste juures. See kool on Isokyrö Lukio. Nende ja meie vahel toimub küllaltki aktiivne suhtlemine kultuurilisel tasandil. Sel aastal käis HTG esindus soomlastel külas uue koolimaja avamise puhul.

Sõprus Isokyrö Lukioga sai alguse aktiivsest õpetajast Dea Pahlst ja kolmest täiskasvanust, kes käisid 1996. aastal põhjanaabrite kooli lõpuaktusel ning sõprus hakkas arenema. Taas tuleb Isokyrö delegatsioon HTGsse loodetavasti juba sellel kevadel, seega hoidke silmad-kõrvad lahti, et võimalikult palju infot saada!

Kuid see pole veel kõik. Väga huvitava projekti - viie kooli koostumise - tulemuse - na võttis koostumise organisatoritega ühendust Rootsis Uppsalas asuv Fyrisskolan, kelle eesmärgiks oli sellest üritusest osavõtt.

See kool on väga suur - tegemist on ka gümnaasiumiga, aga selle vahega, et ta sisaldab peale gümnaasiumiosa veel kutsekooli.

Ja nii siis juhtuski, et 10 aastat tagasi tuli Fyrisskolan võistlema ning saavutas väga häid kohti. Hiljem enam sellist taset ei ole saavutatud. Selle aja jooksul on kõige paremad sidemed säilinud Fyrisskolanil ikkagi HTGga.

Nüüd, päris hiljuti, võttis HTGga kontakti Taanis asuv Virum Gümnaasium, et meiega hakata tegema keskkonnaalast koostööd. Selle suure projekti tegelik eestvedaja on Euroopa Keskkonnakoolituse Fond (FEEE) ning tema alustas sellel aastal projekti Noored Keskkonnareporterid (YRE), millega liitus Taani organisatsioon Friluftsraadet, mis ootabki HTGlt koostööd. Projekt on alles algstaadiumis ning mis sealt välja tuleb, saame alles näha.

Mineviku nostalgia

Nõukogude Eesti ajal oli HTGI (tollasel I Keskkoolil) väga suur sõprusringkond - sõpru leidus Moskvas, tollases Lenin-gradis, Pihkvas, Jelgavas, Kaunases, Riias ja Klaipedas ja mujal. Kaugeim meiega heades suhetes olev kool asus Armeenias Jerevani lähedal. Tollal korraldati ühenduses olevate koolide vahel nn sõprusfestival.

Festivalil tulid kokku sõpruskoolide esindused, esitati oma programme ja kavasad teistele. Sõpruskoolidel oli alati kombeks üksteisele kingitusi teha ning kui meie koolis ammu aega tagasi see festival toimus, saime meiega mitmesuguseid põnevaid kingitusi, mis õp Pahl sõnul siiani alles on.

Festivalid kestsid 3 - 4 päeva ning nad leidsid aset tavaliselt suuremate pühade või koolivaheaegade ajal. Lõbutsemise vahepeal peeti ka teaduskonverentse, meie esituses oli ettekanne HTG ajaloost. Sõpruspäevade raames sõidutati külalisi mööda Eestit ja Tartut, et tutvustada meie elu-olu. Meie, eestlased, olime väga lugupeetud terves NSVLiudis, sest meeldiv traditsioon oli iga kõne lõpus midagi külalismaa keeles öelda, see aga meeldis kõigile väga ning sulatas suurimagi jääkamaka külaliste südameis.

Kui Eesti piir lahti läks, külastas tollane HTG huvijuht Aachenit ja seal asuvat Anne Franki Gümnaasiumit, millega ka kohe kontaktid loodi.

1989. aastal külastasidki mõned HTG õpetajad ja õpilased seda Saksamaa kooli. Meie auks oli ka Eesti lipp vardasse tõmmatud. Külas olles õpilased esinesid: õp. Keenberg juhatas muusikat ja õp. Pahl seadis sõnu, mis sakslastele väga südamesse läksid. Peale seda koostumist võttis Anne Franki Gümnaasium meiega ühendust ja seejärel tuldi Eestisse visiidile kümneks päevaks.

Veel tuleks ära mainida, et HTGga otsib kontakti ka Soome kõige moodsam kool - Mänsälä Põhikool - keda veel päris tõsiselt ei võeta (põhikooli staatuse pärast). Kuna aga meil praegu sõpruskoole napib, võiks ju juhust kasutada?

Lennart Peep

Kus on Hugo haud?

algus esilehel

Priidu Beier:

"Raadi kalmistul, ma tean, mu tädi on sinna maetud."

Helgi Tering:

"Ma tean küll, et ta ei ole Raadil. Ma olen harjunud mõtlema, et ta on maetud sinna, kuhu teised kirjanikud ja kuulsused aga tuleb välja, et ei olegi."

Vaidlemise tulemusena jõudsid Beier ja Tering kokkuleppele, et Treffner puhkab Raadi kalmistu vanemas osas.

Age Salo:

"Ma tean küll, ma käin iga aasta Jürgensteiniga käest kinni sinna lilli viimas."

Uve Saar:

"Uue-Jaani kalmistul, mitte selles uues, vaid vanemas osas."

Oole 12b:

"Ei, ei tea."

Kadri 10d:

"Ei oska öelda."

Tea Narusberg, Kaidi Mensikova

Eksamihirm on normaalne tunne

Kool on orienteerunud tulemustele, mitte õpilase heaolule

Tundub, nagu oleks see alles eile olnud, mil me vanemate käest kinni hoides esimesse klassi läksime. Aeg on aga kiiresti edasi läinud ja olles nüüd gümnaasiumi lõpuklassis, on tulekul lõpueksamid. Eksamid, mis paljudes hirmu ja stressi tekitavad, sest tulemustest oleneb palju.

Psühholoog Kaia Raig ütles, et pinged 12.klassis on normaalsed. Ja nii igal pool üle maailma. Siiski peab igaüks ikka ise leidma tee lahenduseni, sest üldiseid, kõigile sobivaid standardvariante eksami- perioodiks ei ole.

Keegi pole ükski

Kõige tähtsam on teada, et keegi pole ükski. Mõtetes on meiega vanemad, sõbrad, õpetajad ja ka me ise oleme üksteisele mõttekaaslasteks. Kaia Raig nendib, et hoolimine võib vahel karm olla, kuid rumal on see inimene, kes ei võta vastu toetust. Viga oleks sünnkohal mitte kuulata vanemate nõuandeid, sest nemad on selle kõik kunagi läbi teinud.

Ring koomale

Eksamiperiood on aeg, kus tuleks ring koomale tõmmata ja pühenduda ainult sellele, mis on oluline. Tuleks hinnata ennast objektiivselt, tajuda, milleks ma olen võimeline ja milleks mitte. Loomulik on lubada endale ebaõnnestumisi, sest keegi pole täiuslik. Kogemused tulevad eelkõige läbi ebaõnnestumiste ja kogemustest on vaja õppida, et järgmine kord õnnestuda.

Ka puhkus on vajalik

Seda, kuidas eksamiks õppida, teab küll igaüks ise kõige paremini. Mõneks eksamiks on hea kodus ükski õppida, mõneks koos sõpradega. Näiteks ajalooeksamiks. Kui õppimise ajal hakkavad lained pea kohal kokku lööma, võiks lõdvestuseks tegeleda millegagi, mis on meelt mööda. Kes jalutab, kes käib kinos, kes peol, kes aga tahab niisama ükski olla. Samuti ka halva tuju korral. Oluline on teha, mis meeldib, ja olla seal, kus on hea. Ja siis jälle edasi õppida...

Tuleb olla rahul iseendaga

Kaia Raigi sõnul on paljude treffneristide probleemiks tunne, et neilt nõutakse liiga palju. Treffnerisse tulime me kõik vabatahtlikult, seega on meil kohustusi nii enda kui kooli suhtes. Muidugi ei tohi mõelda, et treffneristi nägu peab olema ühesugune – kõik ei saagi olla parimad. Peamine on ise endaga rahul olla, tuua endas esile seda, mis on minus hea. Parim tunnustus iseendale on tulla raskustest läbi.

Alati ei lähe kõik nii, nagu soovitud

Võib juhtuda, et eksamid ei lähe just kõige paremini ja ülikooli uks jääb suletuks. See ei ole veel maailma lõpp, kuigi esmapilgul võib teisiti tunduda. Elu ei ole probleemideta ja see on normaalne. Lõpueksamid on alles väike jõuproov selle kõrval, mis edasine elu tuua võib. Tähtis on uskuda oma südant, õppida kas enda või teiste kogemustest ja mitte alla anda. Kaia Raigi soovitus meile, abiturientidele on: "Särage, ja leidke põhjusi, miks särada?"

Maris Puide

HTG ÕPILANE TAVALISEL KOOLIPÄEVAL...

... JA PÄEV ENNE ARVESTUST

maalingud seintel - kesse tegi?

Uue veerandi alguses avastasid õpilased, et seinte peale on ilmunud pildid. Tegelikult nad ei ilmunud, vaid kunstnik Merille Hommik abilisega maalis need. "Miilang" uuris kunstnikult uue koolikujunduselemendi loomislugu ja tähendust. Toome siinkohal ära mõningad nopped kunstniku mõtisklusist.

Sünd I:

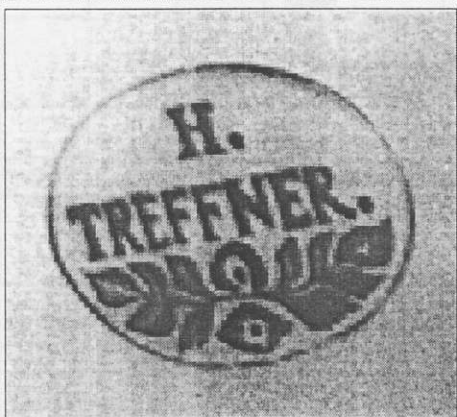
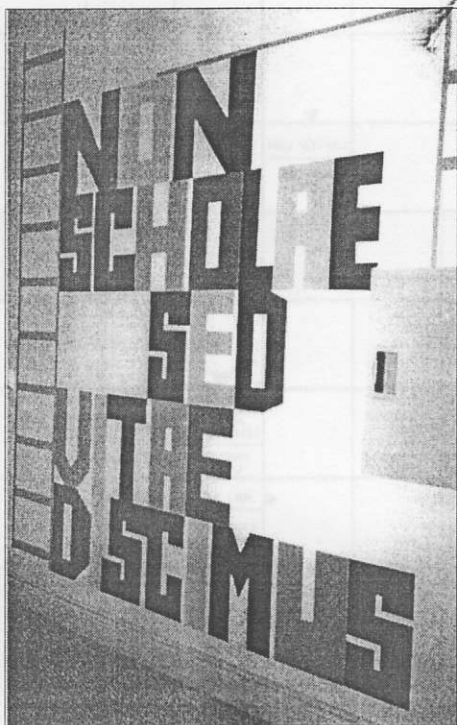
töö Treffneri kooli maaliprojektiga on olnud keeruline, sest arvestama olen pidanud paljude asjaoludega: kolme maja arhitektuurilise ajalooga, kooli looga, suhteliselt radikaalse sisekujundusega, tellija soovidega, oma käekirja ja mõtetega ning kõigi treffneristidega.

Sünd II:

modellideks olid kool ja treffneristid läbi aegade – ühelt poolt rangepärasus, raamistatus ja selle sees ohjeldamatu rõõm, veidi veel lapselikud mõtted, mis samas on suur filosoofia; inimene, kes läheb alati edasi jja on täitmatu, kes tahab igavesti rohkem teada. Kihid nagu ikka Tartus, härra Mauruse maja ja Kenzo. Kiiresti liikudes muutuvad asjad vaid värvilaikudeks, sellest inspireeritud ka maalid, mis paistavad eemalt kui maakaardid – see kisub rändama; tee, mis viib üles.

Tõlgendus I:

praeguse ja kunst on tsiteerimine. Ma ei räägi teile neid maale lahti. Tahaksin, et igaüks näeks seal seda, mida näha tahab ja mõtleks omi mõtteid. Et igale tekiks oma pilt – siis on ju pilte palju rohkem. Rebase mõte "Väikeses printsis": "Ainult südamega näed hästi. / - - / Keel on arusaamatuste allikas" - Eesti kunstis.

Teise korruse lõpus kaunistavad seinä kooli juhtlause ja vana tempel

Tõlgendus II:

pildi lahtirääkimine on suhteliselt ebamugav – selgeksräägitud asjad kaotavad oma võlu ja salapära, ja pealegi – värvidega on kõik juba öeldud. Lõpetatud maal hakkab elama oma elu – tekivad suhted vaataja ja pildi vahel. Alati eeldab pildi mõistmine avatust.

Täname õpetaja Priidu Beierit, kes oli lahkelt nõus tegema ringkäiku koolimajas ja pilte kommenteerima.

I korruse otsekoridor paremal - Puhhi jutt

P. Beier: "Minu arust mõjub see päris sümpaatselt ja värvid on siin atraktiivsed. Võib-olla ongi koolikoridoris tarvis sellist rõõmsamat ja jõulisemat värvikäsitlust. Mina arvan, et kõik, mis siia on joonistatud, ei tohiks kedagi solvata või kuidagi ahistada.

I korruse koridori lõpus

Siin jätkub seesama laad ja stiil. Võib olla on nüüd rohkem mängitud värvile, ka tekst on küllaltki oluline. Tegu on abstraktse ekspressionismiga, kui nüüd stiililiselt seda asja paika panna. On märgata popkunsti elemente – teksti sisse toomine. Siin on püütud ka päevakajalisust esile tuua. Aga mis, see jääb varjule. Värv on kantud ajalehtede tekstile. Imiteeritud hommikusi kooli kiirustamisi. Teine (vasakpoolne) on samuti ajalehe trükikirjaga mängitud, mis on värviga kaetud. Peale on siis jõulisemalt värvitud hüüdlauseid. Mulle jätavad need meeldiva ja elurõõmsa mulje. Mul pole sellise seinamaali vastu mitte midagi.

II korrusel paremat kätt esimene pilt

Siin ülakorrusel jätkub popilik abstraktses ekspressionismis maalikäsitlus. Nagu siin pimedas nurgas võib näha, et kui need värvid ei ole kirksamad, eredamad, siis ei pääse maal üldse mõjule. Jääks täitsa tuhmiks. Minu arvates need eredad värvitoonid on täiesti õigustatud.

II korruse koridori lõpus

See on juba piisavalt nagu koolimärk. Jätab võib-olla ka sellise tagasihoidlikuma mulje.

Kes veel oma mõtteid kooli seintele maalitud piltide kohta tahab teistega jagada, võib kirjutada aadressil:
miilang.htg@mail.ee

LIITER MALETAJA IIVO	AM KIRJANIK END JALGRATTUR PIKKUUS		LADINA LÜH SUIITSETAMA SAKSA K	JOOD HUUE	KAHEKSA- RIIK				INIMESE ARENGETAPP VEIDER INGL K
		ETTEVÖTLIKE NAISTE ASSOTSATSIOON KULTUURI- AJAKIRI	MALEND SUNDIMISE- SUREMUSE VAHE KULD	LIMITED LÜH RAADIO- DISKOR	MÖTTETUS, TOTRUS		2 X TAHT KASUTAMA INGL K		
						KORBEAAR KODUMAA			
	HÖBE EGIPT JUMAL ("MUUMIATE ISAND")	USA OSARIIK KEERULISE EHITUSEGA RIIST, MASIN			5 X TAHT MIDAGI LÕPUKULT MÖTLEMA, ÜTLEMA				KUJUTAVA KUNSTI TEOS
		FIATI MUDEL EMERGENCY ROOM VAIKESED OAD		ÄSJA PANK- ROTISTUNUD AUTO- JA TEHNIKAFIRMA ANSAMBEL UGLY			2 X TAHT LIIDE		
	VÖÖRKEEL GEENIVAARAS- TUSEGA OLENDI			JÄRJ TÄHED ILMANAHTUS RIIK IDAS				TEOREETILINE VAIDE TARBETU	
		EELIS VÕISTLUSEL LAULJA GEORG			ASJATULT POOLSAAR, MAAKOND KESK- KREEKAS				
	VEENE LINN AMEER. NIMI IMEKAUNIS, LUMMAV		SIIRAS NISM, VÄRVI- PIMEDUS		JOOD KUNSTNIK KRUUSAMÄGI		ALUMINIUM KELLAD SAKSA K		
MÜNAS- EGIPTUSE PEALINN RAADIOJAAM									
				TONN SAABUB 1. JAANUARIL	SCANDIUM ERALDI PÄKESK JUMAL AMON				VÄÄVEL
	EESKUUJULIKE TÄSKASVANUTE NÕUKOGU 2 X TAHT		POLIITIK, ISAMAALIT NIMI-EESN OLGU, KORRAS						
		VÖLUR POSLIA KLOONITUD LAMMAS NIMEGA .COM		AASTA PLANEET			EUROOPA ÜHINE RAHA URAAAN		
		NAISPOLIITIK, KESKERAKOND KIRJVAHE- MÄRK			JOOKSMA INGL K.			HÄPNIK	

ROLLERBLADE
RULLUISUD

SKATEBOARDID

etnies

EMERICA

JALGRATTAD
müük ja hooldus

SKI & SURF HOUSE

TARTUS BAERI 1, TEL 27 441 359 • WWW.SURFHOUSE.EE

Vasta küsimusele

KAS KARILOOMI TOHIB ÖÖSEL
ÜLE RAUDTEE AJADA?

ja võida jalgrattalukk!

õige vastus saada

1. detsembriks aadressil:

miilang.htg@mail.ee